

تاثیر رشد شرکت بر رابطه بین ساختار سرمایه و ارزش شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

مجتبی ابراهیمی سرپوده

کارشناسی ارشد مدیریت مالی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران. (نویسنده مسئول)

Mojtaba.Ebrahimisarivdeh@gmail.com

ابراهیم عنایت پور شیاده

کارشناسی ارشد حسابداری، واحد قائمشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائمشهر، ایران.

E.Enayatpour@gmail.com

چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره سوم)
شماره ۲۸ / تابستان ۱۳۹۹ (جلد چهارم) صص ۶۳-۷۷

چکیده

هدف اصلی پژوهش، بررسی تاثیر رشد شرکت بر رابطه بین ساختار سرمایه و ارزش شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. برای این منظور ۱۲۵ شرکت طی دوره زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ انتخاب شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از رگرسیون چند متغیره استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد، رشد شرکت بر رابطه بین نسبت بدهی بلند مدت به دارایی ها و ارزش شرکت تاثیر معناداری ندارد. ولی بر رابطه بین نسبت بدهی کوتاه مدت به دارایی ها و ارزش شرکت تاثیر منفی و معناداری دارد.

کلید واژگان: ساختار سرمایه، رشد شرکت، ارزش شرکت، متغیرهای کلان اقتصادی.

مقدمه

ساختار سرمایه نخستین بار توسط مودیگلیانی و میلر^۱ در سال ۱۹۵۸ مطرح گردید، شامل بدهی و حقوق صاحبان سهام است که شرکت ها به وسیله آن به تامین مالی بلند مدت برای دارایی های خود می پردازند. در واقع ساختار سرمایه، تامین مالی بلند مدت شرکت می باشد که به وسیله بدهی های بلندمدت و حقوق صاحبان سهام نشان داده می شود و ساختار مالی شامل بدهی های کوتاه مدت، بدهی های بلند مدت و حقوق صاحبان سهام است. بنابراین ساختار سرمایه بخشی از ساختار مالی را تشکیل می دهد. با توجه به اینکه تامین منابع مالی مورد نیاز برای رشد شرکت همواره با محدودیت همراه است، می توان گفت، هدف اصلی تصمیمات ساختار سرمایه، حداکثر نمودن ارزش بازار شرکت از طریق ترکیب مناسب منابع وجوه بلند مدت می باشد. این ترکیب که ساختار بهینه سرمایه نام دارد، متوسط هزینه سرمایه شرکت را به حداقل می رساند. در ادبیات مالی،

¹ Modigliani & Miller